

J kapitola 10.

[1] "Amen, amen, pravím vám: Kdo nevchází do ovčince dveřmi, ale přelézá ohradu, je zloděj a lupič. [2] Kdo však vchází dveřmi, je pastýř ovcí. [3] Vrátný mu otvírá a ovce slyší jeho hlas. Volá své ovce jménem a vyvádí je. [4] Když je má všechny venku, kráčí před nimi a ovce jdou za ním, protože znají jeho hlas. [5] Za cizím však nepůjdou, ale utečou od něho, protože hlas cizích neznají." [6] Toto přirovnání jim Ježíš řekl; oni však nepochopili, co tím chtěl říci. [7] Řekl jim tedy Ježíš znovu: "Amen, amen, pravím vám, já jsem dveře pro ovce. [8] Všichni, kdo přišli přede mnou, jsou zloději a lupiči. Ale ovce je neposlouchaly. [9] Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn, bude vcházet i vycházet a nalezne pastvu. [10] Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a ničil. Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti. [11] Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce. [12] Ten, kdo není pastýř, kdo pracuje jen za mzdu a ovce nejsou jeho vlastní, opouští je a utíká, když vidí, že se blíží vlk. A vlk ovce trhá a rozhání. [13] Tomu, kdo je najat za mzdu, na nich nezáleží. [14] Já jsem dobrý pastýř; znám své ovce a ony znají mne, [15] tak jako mě zná Otec a já znám Otce. A svůj život dávám za ovce. [16] Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést. Uslyší můj hlas a bude jedno stádo a jeden pastýř. [17] Proto mě Otec miluje, že dávám svůj život, abych jej opět přijal. [18] Nikdo mi ho nebere, ale já jej dávám sám od sebe. Mám moc svůj život dát a mám moc jej opět přijmout. Takový příkaz jsem přijal od svého Otce." [19] Pro tato slova došlo mezi Židy opět k roztržce. [20] Mnozí z nich říkali: "Je posedlý zlým duchem a blázní. Proč ho posloucháte?" [21] Jiní říkali: "Tak nemluví posedlý. Což může zlý duch otevřít oči slepých?" [22] Byly právě svátky posvěcení Jeruzalémského chrámu; bylo to v zimě. [23] Ježíš se procházel v chrámě, v sloupoví Šalomounově. [24] Židé ho obklopili a řekli mu: "Jak dlouho nás chceš držet v nejistotě? Jsi-li Mesiáš, řekni nám to otevřeně!" [25] Ježíš jim odpověděl: "Řekl jsem vám to, a nevěříte. Skutky, které činím ve jménu Otce, ty o mně vydávají svědectví. [26] Ale vy nevěříte, protože nejste z mých ovcí. [27] Moje ovce slyší můj hlas, já je znám, jdou za mnou [28] a já jim dávám věčný život: nezahynou navěky a nikdo je z mé ruky nevyrvé. [29] Můj Otec, který mi je dal, je větší nade všechny, a nikdo je nemůže vyrvat z Otcovy ruky. [30] Já a Otec jsme jedno." [31] Židé se opět chopili kamenů, aby ho ukamenovali. [32] Ježíš jim řekl: "Ukázal jsem vám mnoho dobrých skutků od Otce. Pro který z nich mne chcete kamenovat?" [33] Židé mu odpověděli: "Nechceme tě kamenovat pro dobrý skutek, ale pro rouhání: jsi člověk a tvrdíš, že jsi Bůh." [34] Ježíš jim řekl: "Ve vašem zákoně je přece psáno: "Řekl jsem: jste bohové." [35] Jestliže Bůh ty, jichž se týká toto slovo, nazval bohy - a Písmo musí platit - [36] jak můžete obviňovat mne, kterého Otec posvětil a poslal do světa, že se rouhám, protože jsem řekl: Jsem Boží Syn? [37] Nečiním-li skutky svého Otce, nevěřte mi! [38] Jestliže je však činím a nevěříte mně, věřte těm skutkům, abyste jednou provždy pochopili, že Otec je ve mně a já v Otci." [39] Opět se ho chtěli zmocnit, on jim však unikl. [40] Odešel znovu na druhý břeh Jordánu, na místo, kde dříve křtil Jan, a tam se zdržoval. [41] Mnozí k němu přicházeli a říkali: "Jan sice neučinil žádné znamení, ale vše, co o něm řekl, je pravda." [42] A mnoho lidí tam v Ježíše uvěřilo.